

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

I. L. CARAGIALE

TEATRU

LITERA

bi b li o tec a șco l aru l u i

Ion Luca
CARAGIALE

•
TEATRU

litera

INTERNAȚIONAL
BUCUREȘTI –
CHISINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1852 În noaptea de 29 spre 30 ianuarie, în satul Haimanale (astăzi I. L. Caragiale), se naște Ion Luca Caragiale, fiul lui Luca Șt. Caragiale și al Ecaterinei (născută Carabona).
- 1859-1860 Luca, tatăl viitorului dramaturg și prozator, exercită profesiunea de avocat la Ploiești, unde s-a stabilit cu întreaga familie. Ion învață primele slove cu dascălul Haralambie de la biserica Sf. Gheorghe.
- 1860-1864 Învăță la Școala Domnească din Ploiești (clasele II-IV). La limba română are ca dascăl pe Basiliu Drăgoșescu, căruia, peste ani, îi poartă un deosebit respect. "În trei ani m-a învățat, cu litere străbune, limba românească câtă o știu până în ziua de azi, că, mai mult, după el, nici n-am mai avut unde învăța" (Peste cincizeci de ani).
- 1864-1867 Absolvește prima clasă de gimnaziu în particular și urmă toarele trei la gimnaziul "Sfinții Petru și Pavel" din Ploiești.
- 1868-1870 Este înscris la Conservatorul din București, clasa de "declamație și mimică a unchiului său, Costache Caragiale. Îl cunoaște pe Mihail Eminescu, sufleur în trupa lui Pascaly.
- 1870 (de la 20 iunie p 'nă la 24 octombrie). Copist la Tribunalul Prahova. 1871-
- 1872 Al doilea sufleur și copist la Teatrul Național din București.
- 1873-1875 Primele încercări literare publicate în revista "Ghimpele", sub pseudonimul Car sau Palicar. Cu numele întreg semnează, pentru prima oară, în "Revista Contemporană", poemul Versuri.
- 1876-1877 Corector la ziarul "Unirea democratică". Scoate Claponul și, împreună cu Frederic Dame, Națiunea română.

- 1877-1878 Fără semnătură, publică în "România liberă" seria de foiletoane Cercetare critică asupra Teatrului românesc. Ia propunerea lui Eminescu, începe colaborarea la "Timpul". Se reprezintă tragedia în versuri Roma învinsă de D. Parodi, tradusă de I. L. Caragiale.
- 1879 La 18 ianuarie, la Teatrul Național din București, are loc prima reprezentație a comediei O noapte furtunoasă. Piesa este publicată în "Convorbiri literare". În același an, în cercul literar al "Junimii", citește Conu Leonida față cu reacțiunea și un număr de Aforisme.
- 1881 Părăsește ziarul "Timpul". Este numit de V. A. Urechia, Ministrul Instrucției Publice, revizor școlar în județele Suceava și Neamț.
- 1882 Revizor școlar în Argeș Vâlcea.
- 1884 Se joacă în premieră opera-bufă Hatmanul Baltag, scrisă în colaborare cu Jacob Negruzzi. Funcționar la Regie, unde o cunoaște pe Maria Constantinescu. La aniversarea "Junimii" citește, pe data de 6 octombrie, O scrisoare pierdută. Prima reprezentație a comediei are loc la 13 noiembrie la Teatrul Național din București.
- 1885 Nașterea lui Mateiu Caragiale. Premiera comediei D-ale carnavalului (un juriu prezidat de V. Alecsandri o distinge cu un premiu). Colaborează cu articole la "Voiința națională".
- 1888 Director al Teatrului Național din București.
- 1889 Se căsătorește cu Alexandrina Burrelly, fiica arhitectului Gaetano Burrelly. La editura "Socec" apare volumul Teatru, prefațat de Titu Maiorescu. Ia moartea lui Eminescu, publică în "Constituționalul" necrologul În Nirvana. Face parte din Comitetul de ridicare a unui monument în memoria marelui poet.
- 1890 Prima reprezentație a dramei Năpasta.
- 1891 Academia Română respinge propunerea de acordare a Premiului Heliade Rădulescu volumelor Teatru și Năpasta, după discursul dușmănos al lui D. A. Sturdza, care-l acuză pe Caragiale de imoralitate și de calomnierea valorilor naționale.
- 1892 Ruperea legăturilor cu cercul "Junimea", ruptură marcată de conferința ținută de scriitor la Ateneu, Gaște și găști literare și de articolul Două note, în care îl acuză pe Maiorescu de falsificarea textelor eminesciene.

- 1893 Prima serie a revistei umoristice bisăptămânale "Moftul român", pe care o scoate împreună cu Anton Bacalbașa. I. L. Caragiale conferențiază la "Clubul Muncitorilor". Se naște fiul său , Luca.
- 1894 Apare revista "vatra", condusă de Slavici, Coșbuc și Caragiale. I se naște o fiică , Ecaterina.
- 1895 Conduce pentru câteva luni restaurantul gării Buză u (anterior deschisese, în asociație, o berărie în București).
- 1896 Colaborează la "Ziua" (organ al Partidului radical). Apare volumul Schițe ușoare. Conduce suplimentul literar al ziarului "Epoca".
- 1897 În "Biblioteca pentru toți" publică Notițe și fragmente literare (nr. 121- 122).
- 1899 Ocupă postul de registrator-șef în Administrația Regiei Monopolurilor Statului. Începe seria de Notițe critice din "Universul".
- 1900 Face parte din Comitetul sărbătorii semimileniului lui Gutenberg, cu acest prilej fiind un cuvânt aniversar în care pune în lumină rolul pe care-l au tipografia în cultură.
- 1901 Este sărbătorit, într-un cerc de prieteni, cu prilejul a 25 de ani de activitate literară (eveniment marcat printr-un unic și original număr de revistă intitulat: "Caragiale"). Apariția celei de-a doua serii a Moftului român, precum și a volumului Momente.
- 1902 Câștigă procesul de calomnie pe care I. L. Caragiale l-a intentat lui C. A. Ionescu-Caion, care-l acuzase că a plagiat Năpasta după autorul maghiar Istvan Kemeny, scriitor inexistent. Pentru a doua oară Academia refuză să -l premieze (este prezentat volumul Momente).
- 1904 Călătorește în Italia și Franța.
- 1905 Se stabilește la Berlin. Se împrietenește cu Paul Zarifopol, ginerele lui Gherea. Proiectul unei noi piese: Titircă, Sotirescu & C".
- 1906 Publică în ziarul antimonarhic "Protestarea", la 28 iunie, satira în versuri Mare actor! Mari gogomani.
- 1907 În ziarul "Die Zeit" din Viena apare prima parte din articolul 1907, din primă vară până -n toamnă, publicat integral în țară, sub forma unei broșuri. Pe aceeași temă , fabulele din "Convorbiri".

1908 La Editura "Minerva" apar cele trei volume de Opere complete.

1910 În Editura "Adevărul" se tipărește ultimul volum al lui I. L. Caragiale: Schițe nouă.

1912 Refuză să participe la sărbătorirea organizată cu prilejul jubileului de 60 de ani. În zorii zilei de 9 iunie moare în urma unui atac de cord (în locuința sa de la Schoneberg-Berlin). Siciul cu rămășițele sale pământești sunt aduse în țară la 18 noiembrie și depuse la biserica Sf. Gheorghe. La 22 noiembrie este reînhumat în cimitirul Bellu, alături de Eminescu și Coșbuc.